రౌడీ

- రాప్తాడు గోపాలకృష్ణ

ఈవారం కథ

తాగుతున్న టీ కప్పుల్ని అలా వొదిలేసి పరుగు. పరుగున శ్రీకంతం టాకీసు రోడ్డు పట్టాము. నేనూ, నా మిత్రుడు రాజూ.

నడిరోడ్డుమీద రెండు ముక్కల శవం.

తలకు బారెడు దూరంలో పడింది మొండెం.

నెత్తుటిలో తడిచిన తల వెంట్రుకలు పిడచగట్టుకున్నాయి. ఛితిల్లిన కనుగుడ్ల మీద రెప్పలు తెరచుకొని వున్నాయి. బోర్లాపడిన మొండెం వీపుమీద కత్తులు చీల్చిన చీలికలో నాలి రక్తం జుర్రుకుంటున్న ఈగలు. శవం చుట్టూ గడ్డకట్టిన నెత్తుటి మడుగు.

గుంపులు గుంపులుగా మూగిన జనం అదిరిపడి తోచిన దిక్కుకు పరుగులుదీశారు.

భళ్లున పగులుతున్న అద్దాలు– కార్లవీ జీపులవీ బస్సులవీ.

జనాలు బోలోమంటూ అంగళ్లమీద పడ్డారు.

లూటీ ... లూటీ దొరికింది దొరికినట్లే ఎత్తుకుపోతున్నారు. మోసుకుపోడానికి వీలుకాని వస్తువుల్ని రోడ్డుమీదికి తెచ్చి పగులగొడుతున్నారు. నిప్పెడుతున్నారు. భగ్గున మంటలు. తగలబడిపోతున్నాయి. అద్దాల వెనుక అందంగా పేర్చిన వస్తువులు క్షణాల్లో కాలి బూడిదయి అస్థిత్వాన్ని రాల్చుకుని వునికి లేకుండా పోతున్నాయి. గాల్లో కలసిపోతున్నాయి.

పొగ ... పొగ

మనిషికీ వస్తువుకీ చాలా పోలికలున్నాయి.

దూసుకొచ్చాయి రెండు వ్యాన్లు.

బూట్ల టకటక. లాఠీల వీరంగం.

రెచ్చిపోయిన జనాలు. ఇనప టోపీలు పగిలిపోయే రాళ్ళ వర్షం.

టియర్ గ్యాస్. గాల్లోకి పేలిన తుపాకీలు.

తలలు పగిలిపోయినవాళ్ళనూ మోకాలిచిప్పలు చిట్లిపోయిన వాళ్ళనూ వొళ్ళు వాచిపోయిన జనాలను కుక్కుకొని కదిలింది వ్యాన్. ఆసుపత్రికి కాదు స్టేషన్‌కి.

విధ్వంస శకలాల మీదా నగరం నడిబొడ్డు మీదా క్లిక్‌మన్నాయి ప్రెస్ కెమెరాలు.

ఎప్పుడు విడిపోయామో నేనూ, రాజూ.

అంతా సద్దుమణిగాక ఆ లాడ్జి మూడో అంతస్తులో వొక మూలకి నక్కిన నా శరీరాన్ని ఇంటికి ఈడ్చుకుపోయాను.

అంతా చూపిందేగదా. కాకపోతే అక్షరాల్లో వుంటుంది.

టీపాయ్ మీది దినపత్రికను తాకబుద్ధికాలేదు.

ఎంత చూడొద్దనుకున్నా కళ్ళకి అడ్డొస్తున్నాయి పెద్ద పెద్ద అక్షరాలు.

రౌడీ గురు హత్య.

ఒక అబద్ధం ఎంత అందంగా ప్రచారమౌతుందో.

ఎంత తొందరగా నమ్మేస్తారో జనాలు.

చూపింది చూపినట్లే నమ్ముతారు.

మాయ తెరలను చీల్చి చూపే చూపు వీళ్ళకి ఎప్పుడు వస్తుందో.

రౌడీ బతికే వున్నాడు. చచ్చింది గురు వొక్కడే.

చచ్చింది గురు వొక్కడే. నా innocent friend గురు వొక్కడే.

** ** **

అప్పుడు నేను ఇంటర్మీడియట్ చదువుతున్నాను.

మొదటి సంవత్సరం ప్రారంభం రోజులు.

లీజర్ అవర్‌లో లెక్కలు చేసుకుంటున్నా.

"నేను చూడొచ్చా" బిడియంగా బెదురుకళ్ళవాడొకడు ఎదురుగ.

వాడు కొత్తబట్టలు వేసుకున్నాడు. కానీ ఆ డిజైన్ పాతది. వాడు ఆముదం రాసి తల దువ్వుకున్నాడు. వీలయినంత శుభ్రంగా, వినయంగా వున్నాడు. అయినా వాడి బట్టలరంగూ, ముఖకవళికలను బట్టి ఇట్లే పోల్చేస్తారు. వెకిలిగా నవ్వుకుంటారు. గేలి చేస్తారు.

షోకుపిల్లులకి వాడొక ఎలక.

వాడెప్పుడూ తోక తెగ్గిన ఎలకలా దిగులుగా భయం భయంగా.

"కూచో" అన్నాను.

"ఈరోజు సార్ జెప్పిన లెక్కలా" అడిగాడు.

"కాదు ట్యూషన్‌లో చెప్పినవి."

కాసేపు మౌనం. ఆ తర్వాత అన్నాడు – "ఈడ సార్ జెప్పే లెక్కలు నాకు అర్థం కాలేదు. భయమయితాంది. ట్యూషన్ పోవల్లంటే మా అమ్మ తాన అంత డబ్బులేదు. మా అమ్మ దోసెలుపోసి అమ్ముతుంది."

వాడంటే జాలి ముంచుకొచ్చింది. వానికేదో చెప్పాలనుకున్నాను. నా భావనల్ని తర్జుమా చేసే భాష నోకు రాలేదు. సరే నా నోటుబుక్కులు ఇస్తా ... రాస్కో అన్నాను.

వాడి మొహంలో వొక మెరుపు. వాడి కళ్ళనిండా కృతజ్ఞతకి మించినదేదో భావన తొణికిసలాడింది.

నా నోట్‌బుక్‌ని అలా సుతిమెత్తగా చేతుల్లోకి తీసుకొని అక్షరాలవేపు శ్రద్ధగా చూస్తుండిపోయాడు.

"ఇంటర్ పాసైతే ఉద్యోగం వస్తుందిగదా" అడిగాడు.

"ఏమో నాకు తెల్దు. డిగ్రీ అయినా చదవాలనుకుంటా. ఏమోలే రేపు మా నాన్నని అడిగి చెప్తా" అన్నాను.

వాడి మొహంలో వొక నిరాశ నీడ కదలాడింది.

మా మాటల్లో బెల్ ఎప్పుడు మోగిందో తెలీదు. గుంపులు గుంపులుగా పిల్లలు, వారి వెనుకే లెక్చరర్ కూడా వచ్చారు. వస్తానంటూ వాడు వెనకబెంచీవేపు వెళ్ళాడు.

ఆరోజంతా వాడి కళ్ళలోని దిగులుచూపు నన్ను వెంటాడింది.

వాడికీ నాకూ అంతర్లీనంగా ఏదో దగ్గరితనం. మా నాన్న చిన్నప్పుడే జేజినాయన పోయాడట. జేజి కూలికి పోయేదట. పల్లె నుండి రోజూ అనంతపురానికి నడిచి వచ్చేవాడట నాన్న. పుస్తకాలు కొనలేని పేదరికం. వాళ్ళవీ వీళ్ళవీ అరువు తెచ్చుకొని చదువుకున్నాడట. ఈ విషయాలన్నీ నాన్న ఎపుడయినా చెబితే నా కళ్ళలో నీళ్లూరేవి.

అలా వాడితో ... ఆ గురుమూర్తితో నా స్నేహం.

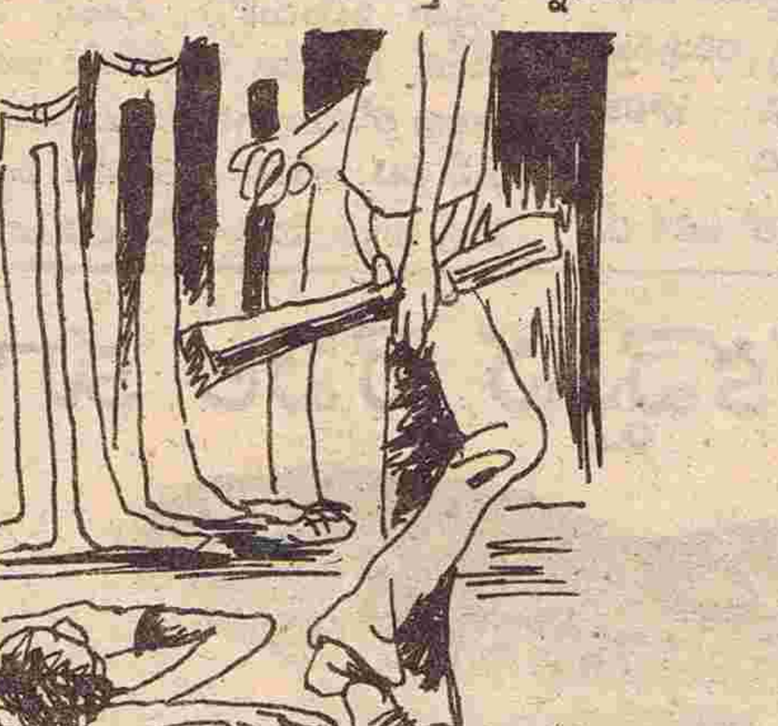

ఇంటర్వెల్.

కాలేజి గ్రౌండ్ అంతా కోలాహలం..

వరండా మెట్లమీది నుండి ఫుట్‌బాల్లా ఎగిరొచ్చి గ్రౌండ్సులో పడ్డాడు వొకడు. పడ్డం పడ్డంతోనే వాని వెన్నెముక విరిగుంటుంది. ఆ వెనుకే విరిగిన బెంచీకాలు తీసుకొని గురుమూర్తి. బుసలుకొడుతున్నాడు. ఆ ఫుట్‌బాల్‌గాన్ని తుక్కులేపాడు. వాడి షేపులు చేంజ్ అయ్యాయి. గ్రౌండ్ అంతా ఈడ్చి ఈడ్చి కాళ్ళతో, చేతుల్తో, కట్టెతో వుతికేశాడు. వాడి షర్టు పీలికలయిపోయింది. శరీరమంతా దుమ్ము అంటుకుంది. ముక్కు పగిలి రక్తం ధార కట్టింది. జుట్టు రేగిపోయింది. వాడి కళ్ళలో చావు భయం. నిలబడ్డానికి కూడా చేతకాక నేలమీద పడిపోయి గుడ్లు తేలేశాడు. చచ్చాడనుకున్నాం.

చేతిలో కట్టె విసిరేసి, నిప్పుకణికల్లాంటి కళ్ళతో బయటికి వెళ్ళాడు గురుమూర్తి.

లెక్చరర్లూ, స్టూడెంట్సూ అందరూ అలా శిలాప్రతిమల్లా నిలబడి చూస్తుండిపోయారు. గురుమూర్తిని ఆపే దమ్ము ఎవరికీ లేకుండాపోయింది.

ఆ తర్వాత తెలిసింది. గురుమూర్తిని 'లంజ కొడకా' అని తిట్టాడట వాడు. నిజంగానట వాడి అమ్మ థియేటర్ దగ్గర ... గుసగుసలు.

** ** **

మరుసటిరోజు పోలీసులు వచ్చారు.

టకటక బూట్ల చప్పుడు మా క్లాస్ ముందు ఆగింది. 'ఎవడ్రా వాడు' గద్దించారు.

గువ్వపిట్టలా ముడుచుకొని నిలబడ్డాడు గురుమూర్తి.

అక్కడే నాలుగు తన్ని లాక్కుపోయారు.

వాళ్ళు అలా గ్రౌండ్ దాటేవరకు కాలేజీ అంతా నిశ్శబ్దం.

హమ్మయ్య అని వూపిరి పీల్చుకున్నారందరూ. పీడ వదిలింది అనుకున్నారు. వాడంటే ఎందుకో భయం అందరికీ.

** ** **

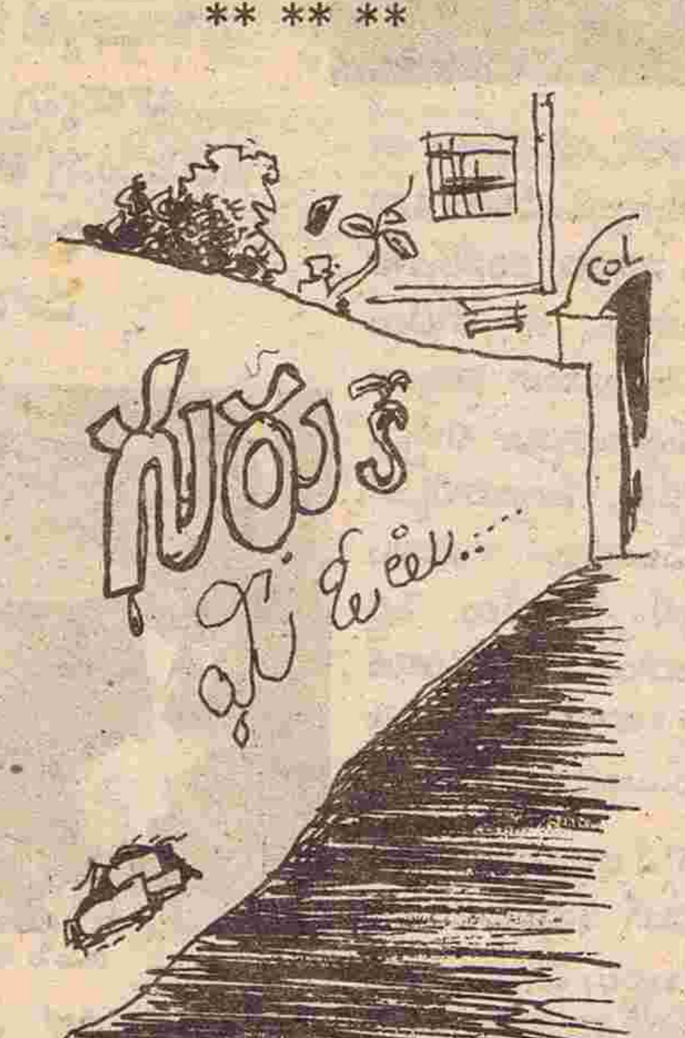

ఆ తరువాతి రోజు.

ఎప్పటిలాగే సమయానికి కాలేజీకి వచ్చాడు గురుమూర్తి.

అదిరిపడ్డారందరూ.

వాడిప్పుడు వొంటరిగా లేడు. వాడిచుట్టూ వొక గుంపు. కాలేజీకి వచ్చేపుడు, గ్రౌండ్‌లో వున్నపుడు, ఇళ్ళకి వెళ్ళేపుడు వాడిచుట్టూ ఒక గుంపు.

రెండ్రోజుల్లో కాలేజి అంతా వాడి పేరు మారుమోగింది.

గోడలమీదా, బ్లాక్‌బోర్డ్‌లమీదా, బ్యానర్‌లమీదా –

గురుకే మీ ఓటు.

వాడు ఒక్క ఉపన్యాసం ఇవ్వలేదు. ఇవ్వలేదు.

ఒకే ఒక్క వార్నింగ్ ఇచ్చాడు.

అంతే. బంపర్ మెజారిటీతో జాయింట్ సెక్రటరీ అయ్యాడు.

వాడి అడ్రస్ క్లాస్‌రూం నుంచి వరండా మెట్లకీ, చెట్లకిందకీ మారింది.

రెండో సంవత్సరం సెక్రటరీ కూడా వాడే.

** ** **

ఇంటర్ పాసై డిగ్రీలో చేరాం.

గురుమూర్తి పరీక్ష తప్పాడు కానీ ప్రమోషన్ కొట్టేశాడు.

వాడి పార్టీ తాలూకు యూత్ ప్రెసిడెంట్ అయ్యాడు.

ఎక్కడయినా కనిపిస్తే పలకరించేవాడు.

వాడు నా అంచనాలకి అందేవాడు కాదు.

తరచూ ధర్నాలు, ఆందోళనల వార్తల్లో గురు పేరు చూసి ఆశ్చర్యం. కొన్నిసార్లు విచారం.

డిగ్రీ ఫైనల్ ఇయర్‌లో వున్నాను.

ఒక వార్త పట్టణాన్ని ఊపేసింది.

గురు పేరు వింటే చాలు ఉలికిపాటు.

సొంత పార్టీ తాలూకు జిల్లా నాయకుల్ని పట్టపగలు, పోలీస్‌స్టేషన్‌కి పది గజాల దూరంలో నరికిపారేశాడు.

నేను విపరీతంగా ఆందోళనపడ్డాను. వాడి చాప్టర్ ఇక క్లోజ్ అనుకున్నాను.

పదిరోజులు తిరక్కుండానే మళ్ళీ వీధుల్లో ఎద విరుచుకొని తిరుగుతున్నాడని విని ఆశ్చర్యపోయాను.

వాడిప్పుడు ఆ పార్టీనొదిలి అధికార పార్టీ ఎం.ఎల్.ఎ.తో చేతులు కలిపాడు.

ఈ సంఘటనల్లో ఏది ముందో, ఏది వెనకో ఇట్లే అర్థమయిపోతుంది.

ఆ సంఘటన తర్వాత వాణ్ణి ఎప్పుడూ చూళ్ళేదు.

నా పిల్లలూ, ఉద్యోగంతో బిజీ అయ్యాను.

కానీ వాడి పేరు వినిపించేది.

రౌడీమామూళ్ళు, కిరాయి హత్యలు, అత్యాచారాలు ఏవి ఎక్కడ జరిగినా వాడి పేరు వినిపించేది. మనుషుల్లో భయం కనిపించేది. అలా వినబడి విన్న కనిపించాడు తునాతునకలయిన శవం రూపంలో.

** ** **

రాజు వచ్చాడు.

"వాడే ఆ కుక్కలకొడుకు ఎం.ఎల్.ఎ. గాడేనంట చంపింది. పాపం 'గురు' పందేల కోడి. కూటికి లేనోన్ని తెచ్చి కత్తులుగట్టి కుత్తుక కోశార్రా ... దొంగనా కొడుకులు."

మున్సిపల్ ఎలక్షన్‌లో చైర్మన్ పదవికి తానే పోటీ చేస్తానన్నాడట గురు. వీల్లేదన్నాడట ఎం.ఎల్.ఎ. బామ్మర్దిని నిలబెట్టాలని వాడి ప్లానట. ఇండిపెండెంట్‌గా బరిలోకి దిగుతానన్నాడట గురు. అంతే వాడి పాడె లేచింది. ఇంగో విషయం తెలుసా వాన్ని చంపేదానికి ఎం.ఎల్.ఎ.గాడూ అపోజిషన్‌వాళ్ళూ చేయి చేయి కలిపారంట.

అదే వాడు మాదిగవాడు గాకుండా వుంటే పిల్లనిచ్చి, నరుసకలిపి మరీ బందోబస్తుగా బరిలోకి దింపేవాళ్ళు.

ఏ రంగం అయితేనేమి. రాళ్ళ దెబ్బలు మనకీ. రాలిన కాయలు వాళ్ళకీ ... పెదాలు బిగించి కుడిచేతి పిడికిలిని ఎడమ అరచేతిలో కొట్టుకుంటూ కూర్చున్నాడు రాజు.

మాటలు పెగలని నిర్వేదాగ్రహంలో నేను.

నాకు లెక్కలు అర్థంకావట్లేదు ... ట్యూషన్ పోయేదానికి మా అమ్మతాన డబ్బు లేదు... ఇంటర్ పాసైతే ఉద్యోగం వస్తుందా ... గురు దిగులుచూపులు నన్ను వెంటాడుతున్నాయి. గుండెల్ని కరగదీస్తున్నాయి.

మమ్మల్ని దహించేస్తూ మౌనాన్ని రాజుకుంది.

బయట –

మా ఇంటిముందు కొళాయి నీళ్ళు పట్టుకుంటూ – పీడ పోయింది. రౌడీనాయాలు. మరీ అంత రౌడీతనమా. వాళ్ళమ్మ థియేటర్ దగ్గర దోసెలు పోస్తాన్నదంట. దానికి పెండ్లి లేదంట. మొగుడు లేకనే కొడుకుని కనిందట. వాడు రౌడీ అయి కూర్చున్నాడు.

చచ్చినవాన్ని శాపనార్థాలు పెడుతున్నారు ధైర్యంగా.

రాజు నిసురుగా బయటికి వెళ్ళాడు.

ఇగో ... మీకు రౌడీ అంటే ఎవరో తెలుసా. రౌడీల్ని గుర్తుపట్టే జ్ఞానం లేనపుడు వూరికే నీళ్ళు పట్టుకుపోండి. అని తిట్టేసి వచ్చాడు.

వచ్చేవారం కథ

వాచ్‌మాన్

-గొరుసు జగదీశ్వర రెడ్డి